Πιλοτικά Προγράμματα Θρησκευτικών: Κάτι ιερό και άγιο προδίδεται (Αρχιμ. Βασίλειος Γοντικάκης, Προηγούμενος Ιεράς Μονής Ιβήρων Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Οκτωβρίου, 2012

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΒΗΡΩΝ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΑΘΩΣ
ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΤΗ 25-9/8-10-2012

Προς την

Ιεράν Σύνοδον της Εκκλησίας της Ελλάδος

Ιω. Γενναδίου 14

Αθήνα

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Έπεσε στα χέρια μου το Περιοδικό «Κοινωνία» της ΠΕΘ, το αφιερωμένο στο «νέο πρόγραμμα σπουδών στα θρησκευτικά Δημοτικού-Γυμνασίου» (Απρίλιος-Ιούνιος 2012).

Διερχόμενος το περιεχόμενο του τεύχους ένοιωσα μέσα μου μία έντονη αντίδρασι. Ένοιωσα ότι κάτι ιερό και άγιο προδίδεται από το κεφάλαιο

της Πίστεώς μας, κάτι που το έχει ανάγκη ο άνθρωπος οποιασδήποτε θρησκευτικής παραδόσεως.
Και τολμώ να σας κουράσω για λίγο και να εξομολογηθώ το λογισμό μου.

Είναι αντιπαιδαγωγικό και απάνθρωπο να θέλουν να θρέψουν την ψυχή του μικρού παιδιού με πληροφορίες θρησκευτικών απόψεων και διαπληκτισμών, τη στιγμή που αυτό το τρυφερό πλάσμα ζητά το γάλα του ηρωισμού της αγάπης, που είναι η προϋπόθεσι της ζωής και το διαθέτει πλούσια η Μητέρα Εκκλησία.

Αυτό για το οποίο διαμαρτύρονται οι συντάκτες του προγράμματος σπουδών είναι «ο δογματισμός» και «ο κατηχητισμός» που διακρίνουν στο μάθημα των θρησκευτικών.

Αυτό όμως στην ουσία είναι ψέμα και παραποίησι της αλήθειας. Γιατί στην Ορθόδοξη Εκκλησία δεν λατρεύομε κάποια δοξασία. Αλλά αυτό που ζούμε είναι θεοφάνεια: η φανέρωση της αλήθειας ότι ο Θεός είναι αγάπη.

Από αγάπη δημιουργεί τα πάντα. Και παραπεσόντας τους ανθρώπους δεν τους εγκαταλείπει αλλά κατέρχεται προς αυτούς. Ταπεινώνεται και τους σώζει.

Ο Θεάνθρωπος Κύριος, όπως γνωρίζεται στην ζωή της Εκκλησίας, είναι φανέρωσι αφάτου αγάπης για όλη τη δημιουργία και τον άνθρωπο.

Δεν βλέπει εχθρούς αλλά μόνο φίλους. Δεν αμύνεται για να σωθή. Αλλά θυσιάζεται για να σώση όλους. Θεωρεί φίλους και αυτούς που τον σταυρώνουν. Δεν καταργεί εχθρούς γιατί δεν έχει. Καταργεί την έχθρα.

«Την έχθρα κτείνας υπερέχουσαν πάντα νουν ειρήνην χαρίζεται».

Αυτή η τελική νίκη της ειρήνης που καταργεί τον θάνατο, όλους τους ζωογονεί, τους ανασταίνει. «Και νεκρός ουδείς επί μνήματος».

Ως πολικός αστέρας, που οδηγεί και ελευθερώνει τον άνθρωπο από τη φθορά του θανάτου, είναι η ομολογία του Αποστόλου της αγάπης: «Ημείς οίδαμεν ότι μεταβεβήκαμεν εκ του θανάτου εις την ζωήν, ότι αγαπώμεν τους αδελφούς» (Α΄ Ιω. 3, 14).

Δεν εμπνέομε τη ζωή στην ψυχή του παιδιού με την ενημέρωσι θρησκευτικών απόψεων και διαφορών αλλά με τα ζωντανά παραδείγματα αυτών που νίκησαν τον θάνατο δια της θυσίας της αγάπης. Δεν τρέφεται η ψυχή του μικρού παιδιού με υλικό πληροφοριών θρησκευτικών απόψεων αλλά με το πνεύμα του ηρωισμού της αγάπης.

Όταν θα ανδρωθή μέσα σ΄ αυτή την αγωγή της αγάπης και της ελευθερίας, θα αγαπήση τη ζωή. Θα είναι ευλογία για όλους και όλες οι δοκιμασίες θα είναι ευλογία γι΄ αυτόν.

Δεν θα φοβάται καμμιά απειλή, ούτε τον ίδιο τον θάνατο. Θα θεωρή επιτυχία του όχι να υποδουλώση, να ταπείνωση τον άλλον. Αλλά να θυσιαστή για να ζήσουν όλοι οι άλλοι, που είναι ο αληθινός εαυτός του.

Εάν δώσωμε πραγματικά ορθόδοξη αγωγή, ετοιμάζουμε ανθρώπους ολοκληρωμένους πνευματικά που όχι μόνο μπορούν να ζήσουν άνετα μέσα σε πολυπολιτισμικά περιβάλλοντα του καιρού μας, αλλά να δεχθούν τις όποιες δυσκολίες ως ευλογίες. Κατά τη ρήσι του Αποστόλου: «χαίρω εν τοις παθήμασί μου».

Αυτή η αγωγή γεννά ανθρώπους χαρούμενους με δυνατή κράσι. Γεννιούνται από την αγάπη. Και προσφέρουν ευσπλαγχνία. Γίνονται μία αίσθησι. Διακρίνουν το υγιές της αγάπης που ζωογονεί από το νοσηρό του μίσους που θανατώνει.

Αντιμετωπίζουν τα πάντα με την πλησμονή της ελεημοσύνης που τους γέννησε και τους συντηρεί. Προσεύχονται μετά δακρύων για όλη την κτίσι, τους ανθρώπους και τους εχθρούς της αληθείας.

Οι άνθρωποι αυτοί εμπνέουν και ελευθερώνουν την ψυχή του ανθρώπου. Κατευνάζουν τα πάθη. Ανοίγουν δρόμους ζωής. Μετατρέπουν σε ευλογίες όλους τους πειρασμούς.

Και δίδουν τη μαρτυρία της πίστεως, που δεν είναι απλός ισχυρισμός για την ορθότητα κάποιας διατυπώσεως αλλά η ευωδία του ώριμου ανθρώπου που ξεπέρασε το θάνατο. Και είναι όλος αγάπη καθ΄ ομοιότητα Θεού.

Οι άνθρωποι που μαθαίνουν απλώς λόγια αγάπης και τις διάφορες απόψεις των θρησκευτικών δοξασιών, δεν προσφέρουν ζωή ούτε μορφώνουν τον νέο άνθρωπο, αλλά δημιουργούν τη σύγχυσι μιας στείρας πολυμάθειας.

Φτωχαίνομε και ευτελίζομε το μυστήριο της ζωής που μας δόθηκε, ενώ οφείλομε να το κοινοποιήσωμε απαραχάρακτο στα παιδιά όλου του κόσμου που βασανίζονται. Η αγάπη είναι το οξυγόνο της ζωής.

Σήμερα που όλος ο κόσμος έγινε μια ταραγμένη γειτονιά και γίνεται λόγος για επανευαγγελισμό της Ευρώπης είναι ο καιρός της Ορθοδόξου Εκκλησίας και θεολογίας.

Αυτά που επιδιώκουν με τις μεταρρυθμίσεις να επιτύχουν, τα έχει προ πολλού ως κατακτήσεις ζωής η Ορθόδοξη Εκκλησία.

Δεν απειλεί κανέναν αυτός που έχει ως τρόπο ζωής τη θυσία του από αγάπη για τους άλλους. Και δεν φοβάται τίποτε η ζωή που ανατέλλει εκ του Τάφου.

Η Εκκλησία μπορεί να δώση το πιλοτικό πρόγραμμα σπουδών (παραδοσιακό και επαναστατικό), που την ορθόδοξη συνείδησι αναπαύει και όλο τον κόσμο ζωογονεί. Γιατί η αλήθεια της αγάπης δεν χωρίζει, αλλά ενώνει. Βοηθά τον καθένα να καλλιτερεύση τη συμπεριφορά του, να θεραπεύση την αρρώστια του και να χαρή τη ζωή του.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία προσφέρει μια χαρά που είναι ισχυρότερη της παρούσης ζωής και μια έκπληξη που ξεπερνά τον θάνατο.

Οφείλομε να ενεργήσωμε με όλες τις δυνατότητες που διαθέτομε για να αφήσουμε να απλωθή η ευωδία της Αναστάσεως που νικά τον θάνατο. «Χριστός ανέστη εκ νεκρών και επλήρωσε τα σύμπαντα ευωδίας».

Αυτά, Μακαριώτατε και Σεβασμιώτατοι, είχα να Σας διατυπώσω ως εξομολόγησι λογισμών. Αιτούμενος συγγνώμη για την όλη απασχόλησι και εκζητώντας τις θεοπειθείς Σας ευχές ασπάζομαι, την τιμία Σας δεξιά.

Με υιικό σεβασμό και την εν Κυρίω αγάπη

Αρχιμ. Βασίλειος Ιβηρίτης
Προηγούμενος Ιεράς Μονής Ιβήρων

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)